

Ta ljubav još postoji

Ima puno osoba koje volim i poštujem, ali bih izdvojila svoje roditelje, posebno mamu.

Ona mi uvek priđe sa puno ljubavi i razumevanja. Kada se osećam tužno i bespomoćno, opet je tu da me podrži i posavetuje. Uputi mi par reči, koje mi daju snagu da nastavim dalje i pobedim razloge svog nezadovoljstva. Mnogo mi znače razgovori sa njom. Mada, ponekad mio pogled, dodir, rukom, osmeh ili poljubac govore više od hiljadu reči. Volim kada me pohvali, ali sam uvek spremna da prihvatom i kritike. Govore mi da verujem u sebe i borim se za svoje mesto u ovom svetu. Uvek su mi u glavi njene reči: "veruj u sebe, budi uporna i stići ćeš do željenog cilja". Super se slažemo i imamo prijateljski odnos. Uvek je tu kada mi treba pomoći. Volim da provodim vreme sa mamom.

Srećna sam što pored sebe imam drage osobe koje volim i koje me vole i čine mi život lepšim i srećnjim. Uz moj trud i podršku dragih ljudi uspeh neće izostati. Kada odrastem želim da budem kao moja mama.

Svetlana Đurišić 8/1

Čudesna sprava u mojoj kući

Sedim na trosedu u dnevnoj sobi i gledam tatu, koji telefonom razgovara sa stricem koji živi u Italiji.

Tata, smejući se glasno, priča i vidi se da je veoma srećan. Stric mu je pričao o svom životu u Italiji. Znam da je to moglo da se obavi pisanjem pisama, ali za to treba vreme. Telefonom su direktna pitanja i odgovori. Pismo može biti nežne sadrzine ali nežna boja glasa može više da obraduje. Ukoliko je neko u problemu, bolestan ili slično, telefonom brzo stiže podrška i razumevanje. Gledam u mali bežični telefon i divim se naučnicima, koji su svojim izumima doprineli da pitanja i odgovori stižu jedan za drugim brzo. Za mene je nepoznato ali to je stvarno i uživamo koristeći tu spravu.

Ponekad poželim da dobijem pismo da mi češće dođu u goste, ali tu je telefon i to se događa sve ređe.

Ivana Kojić 6/1

Lutam i sanjam

Predu mnom je velika bina.... Na njoj su postavljeni instrumenti za veliki koncert. Gase se svetla u publici ostaje samo jedno ono koje osvetljava mesto na kome ćemo se mi za nekoliko trenutaka naći. Čuje se aplauz. Članovi moje folklorne grupe izlaze... I na kraju dok hodamo do

Napisao Redakcija
utorak, 10 januar 2012 09:54

sredine bine, publika ne štedi svoje dlanove. Naši koraci se presijavaju svetlošću jakog reflektora, taj sjaj ostaje i ostavlja nas muzici i publici i nakon toga započinjemo Bugarske igre. Polako se udubljujem u korake, drugi ne postoje, publika nestaje, nisam sigurna da li moje noge rade pravu stvar. Sigurna sam da je ovo što igramo lepše od svega, dolazimo do kraja igre, ne želim da završim ali ipak to činim....

Otvaram oči postajem svesna, nalazim se u svojoj sobi, ležim na krevetu i još su mi oni koraci sa bine ostali u glavi i ritam iz bugarskih narodnih igara, lebdi oko mene i postajem svesna da sam sanjala svoju veliku želju, a to je da odigram sa folklorušima bugarske igre, jer su to igre koje jako volim.

Ovaj san ću pamtiti jer sam sanjala nešto najlepše i pokušaću da ostvarim to, jer je to moja **PLAVA ZVEZDA**.

Ivana Marinković 6/1

NAOPAKA PESMA

Moja je škola
nešto čudna.
Danju spava,
noću je budna

Đaci su mirni,
svega se boje,
a nastavnici
u čošku stoje.

Šta da vam kažem,
svega ima.
Neću da lažem,
čudno je svima!

Mihailo Gujančić 5/2

SNEG

Veju bele pahuljice, prekriše sve,
Krovove i ulice, livade i šumice,
Glave i lica dečaka i devojčica.
Vejaće sve dok zima ne prođe
i sunčano proleće dođe
kad dođu kapi kiše pahulja nema više.
Zima, zima, zima bele zube ima
Ne možeš se igrati njima.

U ruci se tope, a ispod strehe
nepomično stoje.
Svakom nos pocrveni,
zbog zime i hladnoće
sve dok ne obuku kaputiće svoje.

Aleksa Miletić 5/2

DEŠAVANJA U OSNOVNOJ ŠKOLI

Dens, dens

Plesni klub "Elektra" iz Pančeva održao je 23. decembra u fiskulturnoj sali OŠ "Vuk Stefanović Karadžić" radionicu plesa uz druženje sa đacima i plesačima. Đaci od prvog do 8. razreda su imali priliku da nauče hip-hop ples u radionici zvanoj "Ples no stres".

Polovinom decembra pančevački dečiji hor "Zvončići" održao je koncert pred mnogobrojnom dečijom publikom u starčevačkoj osnovnoj školi.

Predavanja

Sajam besplatnog neformalnog obrazovanja i aktivnosti "Znanje za dž"

Sajam besplatnog neformalnog obrazovanja održan je 12. i 14. decembra 2011. u Jabuci, Kaćarevu, Starčevu i Omoljici. U Starčevu je održan 14. decembra u školi. Projekat se finansira od sredstava Pokrajinskog sekretarijata za sport i omladinu AP Vojvodine, preko konkursa za realizaciju Akcionog plana Politike za mlade u AP Vojvodini.

Organizacije, neformalne grupe, ustanove, klubovi, kreativne radionice iz Pančeva i okolnih naseljenih mesta, koji svojim članovima nude pristup bez novčane nadoknade, imali su priliku da se predstave i prikažu onakav sadržaj kakav mladi ne mogu dobiti u školama, odnosno u okviru formalnog obrazovanja.

Putem sajma, mladi imaju priliku da se priključe nekom od udruženja, ustanova i sportskih organizacija, steknu nova znanja i veštine, kvalitetno iskoriste svoje slobodno vreme. Samim tim, navodimo ih da izbegavaju rizične oblike ponašanja i podstičemo na aktivno učešće u rešavanju problema u lokalnoj zajednici, ujedno promovišući humane vrednosti i volonterizam. Takođe, na ovaj način se proširuje kapacitet organizacija, udruženja i klubova u gradu, stvara se mreža postojećih besplatnih sadržaja i podstiče se njihovo proširenje ka ruralnim sredinama. Sajam je namenjen omladini i deci koja žele da svoje slobodno vreme provedu kvalitetno, a pri tom besplatno, kao i da steknu nova znanja i veštine.